

med uddannelse, som har haft svære barndoms- og opvækstbetingelser, og som i det hele taget er blevet født under en noget mere uheldig stjerne, end de fleste andre er.

Derfor skal man selvfølgelig have ekstremt fokus på, hvad det er for nogle mennesker, der kommer ind i vores fængsler; hvad det er for en situation, de står i; hvad de kan; hvilke problemer de har, og hvilket potentiale der er i dem. Jeg tror, at det er de færreste børn, som vokser op med drømmen om at blive hårdkogt kriminel. De fleste vil i virkeligheden nok gerne bare have et job, et lykkeligt familieliv og i det hele taget være rimelig almindelig. Alligevel er der nogle, der rammer ved siden af, og som af den ene eller den anden eller den tredje grund havner i kriminalitet. Når man så først er havnet i kriminalitet – når det er gået galt og man kommer i fængsel – så er der i dag i de fængsler, man kommer ind i, meget dårlige betingelser for i virkeligheden at kunne få mulighed for at ernære sig ved noget andet end kriminalitet, når man kommer ud igen.

Jeg anerkender, at der bliver gjort et stort stykke arbejde i Kriminalforsorgen, og jeg anerkender også alle de forsøg og initiativer, som ministeren gerne ville fremhæve. Der er mange gode ting, men jeg er også enig med De Radikale i, at regeringen mangler strategi. Jeg tror, man mangler et fokus på, hvad det præcis er, man gerne vil, og man mangler en vilje til at lave nogle strukturer, der gør, at man får endnu mere fat i de folk, der sidder inde, og som har fået en dom.

Fra Socialdemokraternes side kunne vi godt tænke os at foreslå, at man laver nogle strukturer, som er anderledes, det vil sige, at man laver nogle incitamenter for den dømte, men også for kommunen, som den dømte bor i, hvor man kan lave nogle tryghedskorps og nogle kontrakter med den indsatte, som kommer ud, altså en aftale, der er realistisk. Den dømte skal forpligte sig til både at have taget stilling til situationen omkring uddannelse og job, bolig, eventuel behandling eller social træning. Mange bliver i dag løsladt til gaden med et par hundrede kroner på lommen, og så er det altså svært at finde på noget andet end den gamle kriminelle løbebane.

Vi vil gerne have, at der skal være langt bedre muligheder for dømte, som kan komme ud i samfundet, og som kan leve et liv uden kriminalitet. Og der ser vi altså, at der er behov for et bedre samarbejde mellem kommunerne og Kriminalforsorgen. Vi ønsker, at der skal laves nog-

le fremtidskontrakter og ekspertkorps, hvor både kommuner og retsvæsen, Kriminalforsorgen, socialrådgivere, psykologer og ansatte i fængslerne kan bidrage.

Kl. 18:28

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak. Jeg så ingen, der ønskede korte bemærkninger, så vi går videre. Den næste i ordførerrækken er hr. René Christensen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 18:28

(Ordfører)

René Christensen (DF):

Beslutningsforslag nr. B 99 starter som følger:

»Straf skal ifølge lov om straffuldbyrkelse hjælpe den indsatte til en kriminalitetsfri tilværelse. Sådan går det imidlertid alt for sjældent. Allerede 2 år efter løsladelsen er hver tredje vendt tilbage igen, og seks ud af ti indsatte har været i fængsel før. Derfor skal der gøres meget mere for at reducere tilbagefaldet til kriminalitet ...«

Det er den positive indgangsvinkel til bemærkningerne i det her forslag, og det er en indgangsvinkel, som Dansk Folkeparti deler.

Det, der så bør gøres for at hindre tilbagefald for kriminelle, som har været i fængsel, har vi nok nogle delte meninger om i forhold til forslagsstilleren. Da jeg havde læst det her forslag, sad jeg tilbage med en mærkelig fornemmelse, og pludselig så jeg sådan et slogan foran mig, og det lød: »Har du problemer med at få en praktikplads, ønsker du ekstra rådgivning i forhold til din uddannelse, så slå en ned.«

Der er i forslaget en bred vifte af forslag til at præmiere dømte. De indsatte skal have en uddannelsesgaranti. I dag er der dog mulighed for uddannelse, men der er rigtig nok ikke nogen garanti. Fængslerne skal åbnes mod omverdenen, så integrationen i det normale samfund kan starte allerede den første dag, den kriminelle er indsat for at afsone sin straf. Ja, jeg kom til at sige straf, for det er vel det, det er.

Forslagsstillerne finder også, at der er et stort potentiale i at åbne fængslerne ud mod samfundet, da fængslerne i dag fungerer som små ghettoer med alle de problemer, det kan medføre. Ja, man må jo sige, at der faktisk kan forekomme ulemper ved at komme i fængsel. Det er måske et led i det, vi kalder straf. Men man bliver jo dømt til straf, og man kan tage imod en præmiering.

Som et led i handleplanen vil det være oplagt at afsætte midler til forsøg med nye fængsler, der integrerer lokalsamfundene og fængslerne.